

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágotthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Gyön-gyössy István Szerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 Kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többzori hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. *Buda pesten*, Lang Lipót, Haasenstejn és Vogler (Janus) Dukes és Mezel, Goldberger A., Eckstein Bernát, *Bécsben*: Danbe G. L. és társa Haasenstejn és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik-Alajos, Dukes M.; *Berlinben*: Rudolf Mosse *Frankfurtban*: Daube G. L. és társa hírde-tés irodájában.

Előfizetési felhívás.

F. évi október hó 1-ével lapunkra új (okt. 1-től decz. 31-éig terjedő) előfizetést nyitunk. Lapunk az eddigi irányban haladva, továbbra is első sorban Erdély keleti végvidékeinek érdekeit fogja képviselni és előmozdítani. E mellett azonban tájékoztatni fogjuk t. olvasóinkat úgy a hazai, mint a külföldi politika legfontosabb kérdései felől; hozni fogjuk továbbra is a helyi érdeklő és a nagyvilági legújabb híreket; közgazdasági rovatunkban kizárólag városunk és vidékünk gazdasági, kereskedelmi, ipari és forgalmi viszonyaival foglalkozunk; végül kiváló gondot fordítunk tárczáinkra, melybe csakis irodalmi színvonalon álló, érdekes és szórakoztató közleményeket veszünk fel.

Ajánljuk lapunkat a t. olvasóközönség szíves figyelmébe és hazafias pártfogásába és kérjük az előfizetésnek idején való megújítását, nehogy a lap szétküldésében késedelem álljon be.

Együttal kérjük azon t. előfizetőinket, kik a múlt negyedévre az előfizetési díjjal még hátralékban vannak, szíveskedjenek azt lapunk kiadóhivatalába mielőbb beküldeni.

Hazafias tisztelettel

Brassó, 1890. szeptember havában.

A „Brassó” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Haladunk, — haladjunk!

(I.) Alig hittünk szemünknek, midőn a legutóbbi városi közgyűlés tárgyalásáról szóló tudósítást olvastuk. Uram fia! Városi tanácsosaink nemcsak tanácskozní, nemcsak minden jó indítvány helyett, a jót megrontó jobbat tudnak javasolni s ezzel minden annyira kíváncsi újítást elodázní, hanem egyszer végre határoznak is! Helyet szemelnek ki egy városi vígadó számára, intézkednek a városi vízvezeték dolgában és még ezer forintot is en-

gedélyeznek egy az idegenforgalom érdekében létesítendő, útbaigazító iroda számára!

Ha minden városi közgyűlés ily buzgósággal, ily eredménnyel folynék le, akkor bizony még megérnők, hogy Brassónkból igazán modern város lesz.

Reméljük, hogy e gyűlés nem fehér hollóként van hivatta díszelni városi képviselőtestületünk rendszerint meddő tárgyalásai sorában, hanem hogy jégtörő s frissebben liktető tevékenység bevezetője volt és mint ilyet, örvendő üdvözljük.

Mi magunk ismételtén s cikkek egész sorozatában régen utaltunk már azon teendőkre, melyek Brassó fejlesztése érdekében mulhatlanul szükségesek; utaltunk Brassó emelkedő idegenforgalmának jelentőségére gazdasági tekintetben s kifejtettük, nézetünk szerint mik volnának a teendők, hogy ezen idegenforgalom állandósíttassék és fejlesszessék.

Nem vagyunk elég szerénytelenek azt hinni, hogy a mi szavunknak csak némi befolyása is lett volna a városi közgyűlés most hozott határozataira; hisz az ez oldalról jövő tanácsot százsz testvéreink, ha beismerik is, hogy jó, már csak azért sem fogadják meg, mert ez oldalról jó!

Ujabb időben a „Kronstädter Zeitung“ e kérdéssel két cikksorozatban is szakszerűen foglalkozott, melyek elseje azóta önálló füzet*) gyaanánt is megjelent, s Alesius Oszkár városi tanácsost ollából származik, a második, ennek némiképp kiegészítő részétül tervezetet, Kertsch Keresztély városi mérnök írta.

Ez alkalommal csak az első cikksorozat tal szándékunk foglalkozni, mely, bár sok tekintetben nem oszthatjuk szerzőjének nézeteit, mégis számos talpraesett s helyén lévő javaslatot tartalmaz; a másíknak megbeszélését egy következő alkalomra tartva fenn magunknak.

Szerző első sorban Brassó fejlődésének s

*) Flugblatt II. „Unser Fremdenverkehr“, besprochen von Oskar Alesius. — Kronstadt 1890.

emelkedésének érdekes képét tárja fel olvasó előtt s ebből vezeti le a folyton emelkedő idegenforgalom keletkezését. Egy külön fejezetben méltatja a brassói szépiítő-egyesület működését s annak nagyjelentőségű szerepét Brassó idegenforgalmának fejlesztése körül; ezek alapján áttér az idegenforgalom közgazdasági s s financiaális jelentőségére s végre azon teendőket sorolja fel, melyek által ez idegenforgalom a jövőre is biztosítható, sőt fejleszthető volna.

Ezen teendők szerinte: 1. Idegeneket útbaigazító iroda létesítése, 2. Brassó-vidéki kalauz kiadása, 3. Gyógy- és olvasócsarnok létesítése, 4. Városi fürdő építése, 5. Nyaralók építése.

Szó sem fér hozzá, hogy e javaslatok mindegyike egy rég érzett hiányt volna hivatva pótolni s készségesen elismerjük, hogy sokat, nagyon sokat lendítene a dolgon, ha a városunk felvirágoztatására oly lelkesedéssel fáradó tanácsos úr — ki melleleg mondvá, az oly elismerésre méltó tevékenységet kifejtett szépiítő egyeletnek is elnöke s lelke — javaslatai fogantatnának; de meggyőződésünk szerint, ha mindez megtörténne is, a meglevő bajokat csak enyhítettük, de nem orvosoltuk azokat alaposan; meggyőződésünk szerint javaslatából ép a leglényegesebb dolgok maradtak ki s ezen kívül nem érthetünk egyet vele az általa javasolt s általunk is szükségesnek tartott reformok keresztülvitele dolgában.

Mi Brassó első s legfontosabb szükségletének egy a kor igényeinek megfelelő szállodát tartunk s míg ilyen nincs, addig az idegen fölkeresi ugyan Brassót kényszerűségből, vagy tájékoztatlanságból, de ha nincs ráutalva, úgy Brassó minden természeti szépsége dacára sem tér vissza többé ide.

Ily szálloda fölépítése, nézetünk szerint — tekintve azt, hogy annak létesítése vállalkozási kedvben oly fogyatékos polgárságunk mellett, sem magán vállalkozó-, sem egy alakulandó részvénytársaságtól nem várható — a városnak volna kötelessége. Nem mondjuk, hogy leg-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Pillantás a magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlésének múltjába és jövőjébe.

(Írta és a Nagyváradon tartott XXV. vándorgyűlés záróülésén, 1890. aug. 20-án felolvasta Dr. Szabó József, egyetemi tanár.) (Folytatás.)

Mennyivel fokozódottabbnak kell azonban lenni az érdekeknek, ha az orvosi, a matematikai s természettudomány művelőinek legiója megy egy helyre s annak közegészségi, humanitási érdekeit s természeti, praehistoriai meg egyéb nevezetességeit a tudomány fényével világítja be. A legtöbb tünemény, a legtöbb természeti tárgy egy mikrokosmos, melyhez sok oldalról lehet szólni, azt egy ily szaktestület különböző szempontból vizsgálhatja és ha az eredmények egybevágának, annak ismerete exaktnak mondható ki.

Bennünket Nagyváradon egy érdekes növény várt, a „Nymphaea thermalis“. Már Budapesten ki volt szemelve e tárgyhoz szólni. Botanikusok régen írnak róla, behatóan foglalkozik vele Nagyvárad természetrajzában Simonkai is, az ülésen egy phitopaeontológus szólt hozzá s annak enigma-szerű föllépését szép összhangzásban tartva a növényvilág geológiai történelmével, kihozza, hogy ehhez hasonló fajokat Franciaországban kövülve találtak, minélfogva az alsó harmadkor felsőbb táján az oligocénben nagy el-

terjedésű volt, később területe mindinkább szűkült, végre kipusztult, kivéve Nagyvárad mellett a Pecze felső forrástávt, hol még a jégkorszakot is átélve, megmaradt; hozzá legközelebb vidék, hol legrokonabb testvérfaja előfordul, Afrikában az Alsó-Nilus környéke. Hozzászóltott egy geológus is, konstatálván, hogy a hévíz kréta-kori mészből fakad és hogy azon a tájon a harmadkori lerakódások nagy zavarója, a trachiteruptió nem működött, tehát geológiai szempontból be van igazolva, hogy azon kis öbölserű medenczében a létezési körülmények változatlanul azok maradhattak, melyek között Nymphánk maig fenmaradhatott. Ez a hely Nagyváradra, Magyarországra, de egész Európára nézve is unicum; a nagyvárad vándorgyűlés kiállította az őszármazási levelet, melynek alapján a Pecze-forrási tó „Nymphaea thermalis“-át a világ épen úgy a geológiai időmérés szerint becsülje, mint becsüli Californiában a Sequoia giganteát (Wellingtonia gigantea), mely ott csak vagy hat ligetben tartja fenn magát, mint harmadkori őseinek végsarjadéka.

A magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűléseinek több fénypontja volt már; azt az 50 éves történet lapjain ki-kí láthatja. Én reám kettő volt oly hatással, hogy itt is fölemlítem. Szombathelyen nyílt alkalom egy oly kísérlet bemutatására, melyhez a körülmények rendkívül kedvezőleg találkoztak, ez a Foucault-féle inga-kísérlet. Mi kellett

hozzá? egy fenkölt szellemű püspök, ki arra gondolta: „Coeli enarrant gloriam Dei“, a székesegyház gyönyörű kupoláját rendelkezésre bocsátotta; kellett hozzá három helybeli szakember, kik nagy avatottsággal, buzgósággal, fáradsággal és költséggel úgy rendezték be, hogy a siker teljes volt. Nekünk a fővárosból Szombathelyre kellett menni, hogy ezen nagyszabású kísérlet szemlélésében gyönyörködhesünk. Párist kivéve, hol Foucault a Pantheon kupolájában csinálta, alig hiszem, hogy a szombathelyihez hasonló módon lett volna más helyen bemutatva.

Buziás-Temesváron 1886-ban időzván vándorgyűlésünk, reám nagy hatást tett egy temesvári polgár azon nyilatkozata, hogy ők a magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlésének sokat köszönnek, mert midőn elődeink 1843-ban ott először gyűltek össze, az orvosok egyhangulag rosszálták a vizét a sáncokban és a sok láz okozójának nyilvánították. A gyűlés után a katonaság a sáncokat kiszáraitatta s azóta szárazak a közegészség tetemes javára.

Szóval a magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlése az elmúlt félszázad alatt megtette a magáét az orvosi-, természet- és rokon tudományoknak fejlesztése, terjesztése és népszerűsítése tekintetében, az közhasznú intézménynek el van ismerve és mint ilyent a haza pártolásába vette.

Ha nem volna, létesíteni kellene; de félszázados hagyomány gyaanánt bírjuk: azt ápolnunk kell, —

első kötelessége, hogy a vízvezetékét és csatornázást annak elébe helyezzük, mert ezzel lakóinak életét és egészségét óvja; de legközelebbi kötelessége ez volna. És meg vagyunk győződve, hogy e befektetés nemcsak indirecte, mint a város iparosainak s kereskedőinek vagyoni gyarapítója, de közvetlenül is dúsan kamatoznék.

Nem vagyunk a foldozás-toldozás barátai s azért sem a dicső „Korona” szálló, sem a városi sörház átídomítását nem javasoljuk. Új hotel volna építendő, melyre legalkalmasabb helynek a Fekete-utca s a Rudolf-körút sarkán fekvő, a város tulajdonát képező, körülbelül 6000 m² területű telket tartjuk. Itt lehetne egy a kor igényeinek megfelelő szállodát építeni s ezt szerettük volna a városi vigadóval egybekötve látni, mi annak a téli idényben való jövedelmezőségét is biztosítaná.

Ily vendéglő (földszintjén — állandó belépti jegy mellett, melynek ára az idegen adója — látogatható társalgó- s olvasócsarnokkal), megközelítő s inkább túlzott becslésünk szerint 200.000 forintot fel volna építhető s berendezhető. Az első években talán nem volna kiadható oly bérösszegért, hogy ez a befektetett tőke kamatjának megfeleljön; de feltéve, hogy 60 szobája van (ennyit terveztünk), meg vagyunk győződve, hogy ez maga alkalmas volna városunk idegenforgalmát épen megkészszerezni, a mi városunk pénzforgalmát, a tanácsos úr — általunk nagyon alantásnak tartott — számítása szerint is, kerek félmillióval fokozná.

Ily befektetésre városunk adófizető polgárai örömet fizehetnének egy pár százalék pótlékot; hisz azt dúsan megtérítené az emelkedő idegenforgalom.

Eme legfontosabb s legsürgősebb kérdés mellett főszólyt fektetünk a szerző által csak legutolsó helyen említett nyaraló-építésre; de e tárgyról s a szerző többi javalatáról legyen szabad legközelebb részletesebben szólnunk.

Belföld.

(Szerecsen-mosdatás.) A „Pesti Hírlap”, hétfői száma Ugron Gábort iparkodik az Eötvös Károly vádjai alól kitisztázni. Mindenek előtt elmondja, hogy Ugron a véderő-vita első napjaiban — a vita vezetése s a szónokok rendezése céljából — alakult ellenzéki bizottságnak nem volt tagja s így annak tényeiért sem lehet felelős. A kóti vasút dolgában benyújtott interpellációt Ugron elejétől fogva nem helyeselte s még ha helyeselte volna, sem tehetett volna meg, mert a székelyföldi vasutért 200 ezer forintig állt váltóigiróban s nem akarta ezt a vasutat és a maga székelyeit veszélyeztetni.

és így szabadon a jövő pályafutásához néhány gondolatot fűzni.

Először is óhajtanám, hogy a matematikai s természettudományi szakok teljesebben legyenek képviselve; e vándorgyűlések szelleme a solidaritás az egyes disciplinák között, tehát mentől inkább specializálódnak azok a művelésben és az életben, annál inkább van érdekekben részt venni egy oly társaságban, melyben magokat több oldalról érdekelteknek tapasztalhatják, hol a merev egyoldalúság helyett a rokon szakok támaszát élvezhetik. Alapszabályaink V. fejezete említi többi között a technikai tudományokat. Ezek az alkalmazott mathezi s physika szülöttei és mindeddig azok képviselőivel nem találkoztunk. A mint tátrafüredi vándorgyűlésünkről Angliába mentem, a britt associatio vándorgyűlésén (Sir Frederic) Bramwell elnökölt, a mechanikai tudományok e jelese- és elnöki beszédében oly egyszerű képeket tudott beleszőni ezen óriási haladásu technikai ágból, hogy a figyelmet élénken lebilincselte.

Van nálunk mérnök- és építészeti egyesület, tesznek kirándulásokat is saját szakuk érdekében, de ezen fontos ága az alkalmazott matematikai és természettudományoknak a rokon szakok társaságába is beemelve, hiszem, hogy azt oly előnyösnek találná, mint találják az angol, az amerikai és a francia associatiókban a technikai tudományok ottani jelesei. Nem kell ehhez új alapszabály, nem kell ide külön meghívó; a vándorgyűlés tagja mindenki lehet, „ki az orvosi, természet- és rokon tudományokat műveli vagy kedveli.”

Kivánom másodsor magoktól a tudomány embereitől, hogy a tudományt nemcsak magukért, de a

Igy persze egészen más színben tűnik fel a dolog, ha meggondoljuk, hogy Ugron e vasut érdekében egész magánhitelét lekötötte, hogy viseli a székely vasút veszélyeit és terheit, de annak hasznát nem húzza. Ez mindenestre más, mint a mit Eötvös mondott. Tény az, hogy Ugron Gábor indítványozta a tüntető körmenetet, de — a „P. H.” értesülése szerint — csak azért tette, mert attól tartott, hogy a fáklyászenéből nagy utcái botrány fejlődhetnék. A „P. H.” az obstructió dolgában is ártatlannak igyekszik feltüntetni Ugront, ő azt állítólag soha sem helyeselte s a clubülésen is 40–50 párttag jelenlétében ellene beszélt és leverte a napirendről; — e pillanattól kezdve ellene fordultak.

Minden esetre be kell várnunk Eötvös nyilatkozatát, mielőtt ítéletet formálhatnánk, mennyiben sikerült a „P. H.”-nak fehérre mosdatni védenczét. Ma csak annyit constatalhatunk, hogy az ellenzék parlamentáris eszközeiről minden újabb nyilatkozat mindinkább lerántja a pokróczot, s a parlamentaris tisztesség nem utolsó nyilvánulása az, hogy — mint a „P. H.” értesül — a véderő-vita 25. s-ánál a karzatnak rothadt almát kellett volna a képviselők közédobálni, a miről — állítólag — ismét a derék Ugron beszélt le az obstructió embereit.

(A vándorló Coriolán.) Ugron Gábor, mint mult számunkban jeleztük, vasárnap Aradon járt s ha a tudósításoknak hitelt adhatunk, óriási lelkesedéssel fogadták. Délután népgyűlés volt, melyen Ugron a mellett érvelt, hogy a magyar nemzet elég értelmes önkormányzatra s ha nem volna az, értelmességét kell fejleszteni, nem önkormányzatát elvenni. A centralisatiónban nem lát egyebet, mint egy minister zsarnok kezébe letenni az ország sorsát. „Önkormányzatunknak — úgy mond — elég gátja volt a felsőház s ha önkormányzatunkat kiadjuk kezünkől, az aristocratia igájába hajtjuk fejünket”. Az estéli banketten adta ki azután egész mérgét, midőn is pohárköszöntőjét e szavakkal fejezte be: „Minden kormány olyan gonosz, a mennyire megengedik, hogy gonosz lehessen. A népakarat nyilvánulása előtt össze kell omlania a mostaninál hitványabb zsarnoknak is”. Ez bizonyára az államférfiúi bölcsesség essentiaja!

Az erdélyi Kárpátgyűlés brassói osztályának közgyűlése.

Az erdélyi Kárpátgyűlés helybeli osztálya tegnap f. hó 25-én a lövőház termében tartotta szokásos őszi közgyűlését.

Römer Gyula elnök üdvözlővén a szép számmal megjelent tagokat, megnyitja a közgyűlést, melynek első tárgya gyanánt Kamner Gusztáv jegyző felolvassa a tavaszi közgyűlés hitelesített jegyzőkönyvét. Ennek tudomásul vétele kapcsán elnök meleg szavakkal emlékszik meg Teutsch József

házáért is szeressék és míveljék. Ismereteik gyűjtésére és közlésére vándor módjára is érezzenek hivatást. A nagyváradai szakülésen a botanikai és a zoologiai gyűjtés és a magyarhoni fajok kellő meghatározása szempontjából két jeles szakember (Simonkai, Horváth Géza) egyenesen indítványozták, hogy ezen vándorgyűlések volnának kitünően hivatva arra, hogy az ujaknak tetsző fajokat oda hozva és egymásnak bemutatva, közös megállapodással legyen a név megadható.

Az associatiók virágzásának a közönség nagy részvéte is a feltétele.

A magyar érzék a szép, jó s magasztos iránt, hozzá a vendégszeretet, kapukat nyitott ugyan mindeddig s fog ezután is; de még nincs meg a szorosabb kapocs, mely, hogy csak Angliáról szóljak, a közönséget a vándorgyűlésekhez fűzi: ez a nagy közönség önérdeke. Angliában a vándorgyűlés az idén már 60-ikszor tartatik meg évről évre szakadatlanul. Van több város, melyben már háromszor is voltak. Az érdeklődés nöttön-nőtt, a Bathi-i associatio több mint 2000 tagot számlált, mi vagy 12,000 frt jövedelemnek felelt meg. Én részt vettem az ülések alatt és utánok a nagyobb kirándulásokban. Egy oly távol-ságban, mint Budapest van Nagyváradtól, két városkában szálltunk le, teszem azt Szolnokon és Kisujszálláson, hogy az ottani természettudományi társaságok meghívásának eleget tegyünk. Egyebeken kívül mikroskopi estélyt rendeztek, hova az egész környékből összejöttek a mikroskoppal foglalkozó tudománykedvelők, a kisebb helyen vagy 20, a nagyobbban vagy 60 és mindenki bemutatta azon tárgyakat, melyekkel különösen foglalkozik.

tagtárs elhalálozásáról, ki egészséges korában nagyon buzgó tagja volt az osztálynak.

A további tanácskozás folyamán elhatározza a közgyűlés, hogy mint minden évben, úgy ez idén is két társas estélyt rendezzen az osztály, az egyiket december havában, a másikat körülbelül márcziusban. A program összeállítása a választmányra bízatik.

Határoztatik továbbá, hogy az előbbi közgyűlés által megállapított ez évi negyedik osztálykirándulás (a Gonoászába), valamint a családi kirándulás is jövő évre halasztatik.

A tárgysorozat rendjén új tagok felvétele következtén, elnök felolvassa a beérkezett ajánlatokat s a szavazás megejtése után kiderül, hogy az összes ajánlottak, egyhangulag felvették; nevezetesen: Rüll Henrik, Schwabach Ernő, Leonhardt Ottó, Rombauer Emil, Binder Jenő, Dr. Popp Demeter, Schiller Vilmos s Engelwirth Ferencz urak Brassóból, továbbá Dr. Engler Antal, Dr. Strassmann Hugó és Dr. Sehlo Erik urak Berlinből. A közgyűlés poharat emel az ujonnan megválasztott tagok egészségére.

Indítvány nem érkezvén be, elnök a következőkben teszi meg jelentését:

a) Jelenti, hogy az egyesület főválasztmányától átirat érkezett, melynek értelmében az évkönyv számára írt cikkek beküldésének határidejéül november 1-jét tűzték ki. Egy nyomtatott ív írói tiszteletdíja 24 frt.

b) A Keresztényhavas (Schuler) menháza számára néhány szék, tükör s egyéb apróságok szerezettek be. A Keresztényhavas csúcsáról a Tömös völgyébe új út készült s kék színnel jelöltetett meg.

c) A Királykö, valamint a Nagykőhavas menedékházai e nyár folyamában rosszakaratulag megrongáltattak, a kár azonban már helyre van állítva.

d) Jelenti az elnök, hogy az egyesület nagysebeni közgyűlése örvendetesen látogatott volt, azonban a pénztáros (Lüdecke) jelentéséből kitűnt, hogy a kisebb városokban elhelyezett osztályok, mindinkább fogynak s így a folyó évre 1700 helyett csak 1500 tag vétetett előirányzatba. Ennek egyenes következménye a jövedelem megesappanása lévén, minden osztály kevesebb dotációt kap, így a brassói osztály 500 frt. helyett, csak 280 frtot.

e) Elnök előadja, hogy Dr. Mysz Ede helybeli tagtárs, a választmány tudtával és beleegyezésével a Keresztényhavas jelzett útjai legtöbbjét újból jegyezte meg. E művelet szükséges volt, mert a sokféle szín zavart okozott. Jelenleg három főút vezet föl, nevezetesen a lövőház mögött kezdődő: kék, a Salamonkőtől kiinduló: sárga s a Pojana: vörös útja.

A közgyűlés Dr. Mysz Ede urnák fáradságos munkájáért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz, mire elnök a tárgyalást berekeszti.

Román lapszemle.

„Axente Severu röpirata a magyar túlzás világánál.” Ez a címe a „Gazeta” 203. száma egyik cikkének. Ez az Axente Severu, vagy igazi nevén — mint tőle tudjuk — Ratiu Baciú, 1848-ig tanár volt Bukarestben. Otthagytá a tanári állást, haza jött és idehaza övéi között prefectu lett. Megjegyzem, hogy Romániában a főispánt nevezik prefectnek. Axente nem főispán lett idehaza, hanem az ellenünk fölfegyverzett oláhság egyik csapatjának vezére. E csapatok a császári katonaságot támogatták. Kezdetben az lett volna a feladatuk, hogy a magyarokat falvaikban, városaikban — szóval mindenütt, a hol csak bírják, fegyverezzék le. Ezt a feladatot azután, a hol lehetett, végre is hajtották s ha itt megállottak volna, nem volna a történelem olyan szigorú irányukban. De nem állottak meg, hanem vérszomjra gerjedve, a lefegyverzett magyarokat — férfiakat, nőket, ártatlan gyermekeket is — irgalom nélkül legyilkolták. Ez a szennyfolt a történelem lapjain örökké ott tapad a prefectek nevéhez s ez fáj a még élő prefectek közül Axentének is.

Gróf Teleki Sándor ugyanis szemére vetette Axentének, hogy Enyed városát a lefegyverzés után éjnek idején 1849. január 8-án lándzsás és puskás csapatjával megtámadta, fölégette, polgárait nem és kor különbség nélkül legyilkoltatta. — Axente magyarrá is lefordított röpiratban igyekezett kimutatni, hogy nem ő gyújtatta fel Enyedet s nem gyilkoltatta le polgárait, sőt ellenben számos magyar család egyenesen neki köszöni megmenekülését. Hivatkozott Lukács Béla államtitkára is, állítván, hogy ennek szüleit és négy testvérét is ő mentette meg. Erre Gyalui Farkas az „Erdélyi Híradó”-ban rövid czáfo-

latot írt Axente röpiratára, melyben a nevezett államtörvényhozásnak is közölte hozzá intézett levelét, melyből az világlik ki, hogy az ő szüleit és testvéreit Preszákánál még 600, Abrudbányán lefegyverzett magyarral együtt egy éjjel az oláhok legyilkolták. Axente azt állítja, hogy Splényi báró is ő mentette meg; ezt Splényi báró hazugságnak nyilvánítja.

Mindez elég lesújtó bizonyíték Axente kérdése ellen. A „Gazeta” azonban Gyalui bizonyítékaikat haszontalanságnak tekinti s azok dacára Axente-nek kel védelmére, hogy t. i. nem Axente égette le Enyedet, nem ő gyilkoltatta le ennek polgárait.

Mi, szabadságharcunk ezen legsötétebb lapját napjainkban a hírlapi téren szellőztetni, nem tartjuk eszélyesnek. Axente hallgatott 40 évig, — hallgatnia kellett volna örökre, mert röpiratával hitünk szerint egy mákszemnyivel sem tisztázta magát a fejére zúdított vádak ellen. Hazai történetírók feladata leendő megírni részrehajlatlanul az 1848/49. évi szabadságharc történetét, tanuságul az újabb nemzedékeknek. A hírlapokban való polemia csak elkeseríti a kedélyeket, a mire napjainkban nincs szükségünk.

A „Gazeta” Axente Severut hősnak, — az „Erdélyi Híradó” haramia-vezérnek tartja. Legeszélyesebb dolgot cselekszünk, ha napirendre térünk és Axente Severut átadjuk a feledékenységnek. Eljő úgy is az idő, midőn a történelem ki fogja mondani felőle és prefectu-társai felől igazságos ítéletét. — Mi szorítkozzunk az adatok gyűjtésére.

Czenkalji.

Brassó vármegye tűzrendészeti szabályrendelete.

I. Általános intézkedés.

1. §. A tűzrendészetet kezeli a község (1886. évi XXII. t. cz. 21. és 22. §-ai), Brassó városában a városkapitányság.

2. §. A községi előjáróság (polgármester, városi főkapitány, bíró) a kellő intézkedéseket köteles a végett megtenni, hogy mindaz, a mi tűznek kitöréséhez vezethetne, lehetőleg meggátoltassék és elháríttassék.

3. §. Minden község képviselő-testülete a helyi tűzoltóság parancsnokságával egyetértőleg alkot ezen szabályrendelet alapján egy községi (helyi) tűzrendészeti szabályrendeletet, melyben nemcsak a viszonyok tekintetbe vétele mellett a tűzveszély elhárítása céljából intézkedések teendők, hanem rendtelenségek elkerülése végett a tűzoltásnál az egyes személyeket illető teendők megállapítandók és célszerűen felosztandók.

4. §. Ezen tűzoltói rendre nézve felelős a családfő a családtagokért, az úr a szolgákért, a munkaadó munkásaiért.

5. §. A viszonyoknak megfelelő építkezési rendszabályokra nézve intézkedik az építési anyag és az építkezési mód különös tekintetbe vétele mellett, a törvényhatóság által megállapítandó építési rendszabály.

6. §. A kémények havonta legalább egyszer takarítandók az iparhatóság által egyedül feljogosított személyek által (1883. évi 14.803. számú rendelet.)

7. §. Azon községekben, melyekben a tűzoltásra szükséges vízkészlet a szükséges arányban nincsen meg, köteles a községi előjáróság a szükséges kutak, vízvezetések létesítéséről gondoskodni, hol ez azonban nem lehetséges, falazott vízfogók létesítését köteles elrendelni.

8. §. Telkek és házak tulajdonosai kötelesek, akár van tulajdonuk a tűz által megtámadva, vagy veszélyeztetve, akár nincs, úgyisint kutak és víztartályok tulajdonosai is, a tűzoltó-kar felszólítására azokat megnyitani és a belépést, illetőleg utóbbiakból a vízkészletnek a tűzoltó-kar általi használatát megengedni.

Az oltó és mentő munkálatok által okozott kár megtérítésére, a mely telkeken vagy épületeken történt, csak annyiban kötelezhető a község a mennyiben az épületek lebontása által a tűznek tovább terjedését meggátolták és nem más — az országos törvényeken alapuló kártérítési kötelezettség fogyna fenn.

9. §. Minden legalább 50 házból álló, tömören (nem szétszórtan) épült község köteles következő tűzoltó szereket beszerezni és mindig jó karban tartani:

1. Legalább egy szívó fecskendőt, legalább 10 cm. átmérőjű széles henger és 60 m. nyomó tömlővel és 8 m. szívó tömlővel. 2. Egy vízfordító kocsit 3 hktl. hordó és 1 hktl. káddal. 3. Egy mankó fecskendőt minden tűzjárás részére. 4. Két, vassal meg-

erősített tűzlétrát. 5. 10 víz (oltó) vedret. 6. 4 vaslapátot. 7. 2 tűzhorgot. 8. 2 fejszét. 9. 2 csákányt. 10. 4 vasvillát. 11. 2 lámpást vagy petrol fáklyát.

10. §. Mind ezen szereket a község által szolgáltatandó szilárd, száraz, szellős és tűzbiztos épületben, lehetőleg a helység közepén fekvő és könnyen bejárható helyen őrzendők és más célra nem használhatók fel.

11. §. A községek tűzoltóságai felszerelési tárgyaikat és a törvényszabta tűzoltó szereket ezen szabályrendelet életbeléptetésétől számítandó 1 év alatt a községi vagyonból beszerezni tartoznak.

12. §. A község részéről beszerzendő fecskendők az országos magyar (egységes) minta osavarrattal ellátandók, a meglevők azonban, ha a henger átmérő 10 vagy több centimétert tesz, ezen szabályrendelet életbeléptetésének napjától 1 éven belül az országos magyar minta-osavarrat szerint átalakítandók.

13. §. Minden községben 2 vagy több ór a község költségére tartandó, a kik éjjel a járőri szolgálatot is teljesíthetik, ha a lakosok ezen szolgálatot nem inkább sorrend szerint személyesen akarják teljesíteni, vagy ha ezen szolgálat ellátását nem az illető tűzoltói csapat vállalja át. Nagy szárazság esetén, gyújtogatások ismételt kísérletei esetén, országos vásárok és viharok alkalmával tartozik a község a tűzveszély elhárítása végett éjjeli járőrszolgálatról gondoskodni.

14. §. Cselekményeket, melyek a helyi viszonyok szerint könnyen tűzveszélyt idézhetnek elő (nagy szalma- vagy más takarmány készleteknek a lakházak közelében vagy az utcza felé való felhalmozása), a község, a mennyiben ezek már a büntető törvény vagy közigazgatási rendeletekben el nem voltak tiltva — különös rendelettel eltiltani köteles. Azok, a kik oly rendelet ellen kihágást követnek el, megbüntetés céljából az I. fokú politikai hatóságnak bejelentendők.

15. §. Gőzgépek (gőzmozgonyok), melyek a szabadban használtatnak, szilárd szikrafogókkal legyenek ellátva. A községi előjáró jogosítva van szélvész esetében, vagy a gőzgép tűzveszélyes állapota esetén a munkát azonnal beszüntetni. Tilos egyszersmind holdvilágnál vagy mesterséges világítás mellett gőzgépekkel dolgozni.

16. §. Végre tartozik a helyhatóság a tűzoltó-parancsnokság és az építkezési ügyekben jártas egyén közbejöttével az összes községi épületekre nézve legalább kétszer egy évben és pedig tavasz- és ősszel általános tűzszemlét tartani a végett, hogy a tűzveszélyes bajokat fedezze föl és azok elhárítását rendelje el. E mellett a háztulajdonosok által tartani kötelezett oltószerek és vízkészlet meglétét és jó karban tartását és a kémények tiszta voltát ellenőrzi. Eljárásáról külön jegyzőkönyvet vezet, melyet esetről-esetre a felügyeletet gyakorló tűzoltó-parancsnoknak betekintés végett bemutatni köteles.

17. §. Az egyes háztulajdonosok által tartandó tűzoltó-szereket meghatározza a helyi tűzrendészeti szabályrendelet.

II. Tűzjelzés.

18. §. Ki a községben kitört tüzet vagy tűzveszélyt veszen észre, köteles azt azonnal hangos kiáltással köztudomásra hozni. A kitört tűznek eltitkolása az 51. §. szerint büntetendő meg.

19. §. A szomszéd községben észrevett tüzet tartozik az észrevedő tartózkodási helye bírójának (polgármesternek) vagy a rendőrségnek és tűzoltóságnak haladéktalanul bejelenteni.

(Folytatása következik.)

NAPI HIREK.

A Heszhaimer-Pöper hangversenyt ma este 8 órakor tartják meg a „Nr. 1” szálló nagy termében. Szívfességből közreműködnek Selten Mária úrhölgy s Popovici N. és Lassel R. tanár urak. A műsor rendkívül gazdag és Goltermann, Pöpper D., Weber, Dima, Chopin, Raff, Moliue, Wagner, Brückler és Liszt legjobb szerzeményeiből van összeválogatva. Jegyek Zeidner könyvkereskedésében, este a pénztárnál kaphatók.

Elischer József kir. tanácsost és a nagy-szebeni tankerület főigazgatóját a vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister, az 1883. évi törvény 46. szakaszának 30. cikkelye értelmében: az ev. szász egyház fenhatósága alatt álló összes középiskolák, továbbá a székely-kereszturi unitárius gymnasium s a brassói görög-keleti román főgymnasium és alreáliskola állami ellenőrzésével bízta meg.

Allami iskola felszentelése Türkösön. Szép nemzeti ünnepség folyt le a csángó községben f. hó 21-én

délelőtt. Az ünnepség a türkösi ág. evang. templomban istenitisztelettel vette kezdetét, mely után az új iskolaépület felé vonult az ünneplő közönség, a hol Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő tartotta a felavató beszédet. Az új iskola emeletes szép épület, 6 tanteremmel és mellékhelyiségekkel. A telek 2300 frtba került és az új iskolát 12.000 frton építették fel. Két csángó vállalkozó építette, u. m. Fejér Mihály és Sának János, a tervet Mika kir. mérnök készítette; a szép és czélszerű épület dícséri mind a hármat. A felavató beszédet Magyarosi Ferencz hosszufalusi aljegyző 500 példányban ki fogja nyomtatni és a csángó ifjuság között kiosztani.

Ujabb lépés a csángó-szobor megvalósításához. Sának János csángó vállalkozó ígéretet tett, hogy a csángó-szobor alapját félig saját költségén fogja elkészíteni. Éljen! Reméljük, hogy a másik felére is fog akadni még egy lelkes csángó vállalkozó.

A brassó-háromszéki helyi érdekű vasut ügye ujra előrehaladt egy lépéssel. Háromszékmegye törvényhatóságának f. hó 20-án tartott közgyűlésén tárgyalott a vasut ügye. Felolvasták a földmívelési minister leiratát a segélyezésre felveendő kölcsön iránt, mire az állandó választmány és a vasúti bizottság véleményének meghallgatása után a közgyűlés utasította az alispánt, hogy a törvényhatóság nevében a pesti magyar kereskedelmi banktól vegyen fel 280.000 frtnyi kölcsönt.

Rendőri hírek. (Helyreiga zítás.) A tegnapi rendőri hír helyreigazításul közöltek, hogy a kérdéses egy kis pénzösszeget tartalmazó pénztárca nem „elveszett”, hanem „találtatott” és a városkapitányságnál fekszik. — (Elveszett.) Tegnap d. u. 3 és 5 óra között a román gymnasium előtti szabad téren át vezető gyalogúton egy, két korallsorból álló karperec aranyesuklóval veszett el. A becsületes megtaláló kérték, azt a városkapitányságnak átadni. — (Betöréses lopás.) Ma éjjel ismeretlen tettes a kapu áthágása után az udvarra néző ablakon át Péter Ziriakus, az alsó Fekete-utcában lévő korcsmahelyiségébe hatolt és az áruasztal fiókjában elzárt bőrtárczából 85 forintot és a fiókból mintegy 20 frt. ezüst- és rézpénzt, valamint egy ezüst kétfedelű ankerórát ellopott. A tettes Grauenfels Dávid hely nélküli kereskedősegéd (Baránykútról) személyében a délelőtti folyamában kipuhatoltatott és nála a kérdéses óra, valamint 73 frtnyi készpénz megtaláltatott.

A halandóság Brassóban. A folyó év 38-ik hetében, vagyis szeptember 14-étől 20-áig 17 személy halt el, még pedig: 2 typhusban, 5 bélhurutban, 1 gümőkórban, 9 más betegségben. Így tehát 1000 lakosra évi átlagban 28.3 halálozás esik.

Hibaigazítás. Lapunk keddi (107-ik) számában, a brassói ügyvédi kamara tisztújításáról szóló napi hírből tévedés folytán egy egész sor kimaradván, — sietünk megjegyezni, hogy a kamara elnökévé Reich Ágoston és nem Lengeru Juon választott meg; Lengeru urat alelnökkül választották.

Fehér holló és szalonka. A „Koloszvár” f. 19-iki számában olvassuk a következő érdekes hírt: Ritka madár, egy fehér holló birtokában volt Babos Sándor. A madarat igen nagy kényelemben részesítették, ápolták, gondozták, de nem óvhatták eléggé. Mert megtörtént vele az a szerencsétlenség, hogy a nyáron egy görény megmarta a nyakát. Azóta a szegény állat szenvedett, pusztult, míg végre most csendesen kimúlt. Babosék a fehér hollót kitömették s az erdélyi muzeumnak ajándékozzák. — Ennek kapcsán fel-említhetjük, hogy mult évi október havában Spreer Ede úr Oláhországban, Krajova mellett egy hófehér erdei szalonkát (Scolopax rusticola Tr.) lőtt, mely e tavaszon a természetbarátok nagy érdeklődésére itt Brassóban Servatius és Graef urak kirakatában volt kiállítva s ma Ridély Frigyes úr, buzgó ornithológunk gyűjteményének egyik dísze.

Szent László-aranyok. A napokban híre járt annak, hogy Erdélyben 2000 darab régi aranypénzt találtak s ezek a rája nyomott „St. Ladislaus” után ítélve, Szt. László király korabeli aranyok voltak. Egy régész most arra figyelmeztet, hogy ez a hír tévedésen alapul. Szent László király életében még nem vertek magyar aranyokat. Az első aranypénzt Róbert Károly király verette. Az Anjou és vegyes házbeli királyok korában Szent László alakját és nevét verték az aranyokra. László király idejében azért sem verhettek ilyen feliratu aranyokat, mert Lászlót jóval halála után avatták szentté és életében ő nem nevezhetette magát szentnek. Az Árpád-házi királyok idejében Magyarországon byzanti aranyok voltak forgalomban.

A sírban szült. Gondi Mihályné kovácsbázi lakosné, Müller Róza szülésznő gyógykezelése mellett áldott állapotban halt meg. A halottkém, Kuty doktor a halált konstatálván, az asszonyt eltemették, de a férjnek a szülésznő elleni följelentésére exhumálták a holttestet. A kiásásnál Kuty Dr. és Elesenszky battonyai orvosok voltak jelen. Mikor a koporsót fölbontották, a halott abban féloldalt feküdt, ajkait véres hab borította, ölében pedig a sírban szült csecsemő holtteste feküdt. Az orvosok azt állítják, hogy az asszony holt állapotban szült, ez azonban teljes lehetetlenség — a szerencsétlen nőt minden bizonynyal tetszhalott állapotában temették el.

Iskolába járó apa és fiú. Ritka eset az, hogy atya és fiú egy iskolába járjanak. Egy berlini gymnasiumban a 32 éves atya épen most teszi le az érettségi vizsgát s ugyane tanintézet első osztályába jár a fia. Az atyát ugyanis egy váratlan örökség abba a helyzetbe juttatta, hogy szegénység miatt félbeszakított kedvenc tudományát, az orvostant, ismét hallgatja s ezért van szüksége érettségi bizonyítványra. Apa és fiú, könyvesomaggal a hónuk alatt, naponta pontosan ellátogatnak az iskolába s vetekednek a szorgalomban.

Botrány a templomban. A b.-hunyadi „Kalotaszeg” írja a következő épületes esetet, a melynek színhelye a b.-hunyadi zsidó imaház volt. Karácson első napján a zsidók derekasan összezördültek istentisztelet közben a templomban. A Kohen nemzetség utódai között van egy az orthodoxok szerint nem egészen tiszta fajzat, a kinek nem dukálna istentisztelet közben felhágni a piedestálra, melyről a kohenek szokták áldásukat szórni az izraelitákra, vagyis a nem kohen közönségre; azért az orthodoxok előre határozták, hogy az idei karácsonkor inkább egy kohen se mászszék a piedestálra, mintsem a tisztátalan fajzat is oda jusson, hanem maradjon el egészen az áldó ima és a lévitasakter ne kezdje meg az előmondatot. A dolog azonban még sem így történt. A kohenek felmásztak a piedestálra, kezdték mon-

dani az áldó imát, a sakter pedig, kinek kötelessége lett volna az előmondatot — hallgatott az orthodoxok parancsa folytán, mely parancsról a neológok mit sem tudván, követelték a saktertől az ima előmondatolását. Ez folytonosan hallgatott többszöri sürgető rendelet után is, a miért a neológok bosszuszabja közül egy lerántotta a piedestálról a sakter urat és úgy a falhoz vágta, hogy szinte odaragadt, azután kilökték a templomból, melyben a sakter nélkül bent maradt és két pártra oszlott vallásos közönség oly hathatósan kezdte azután a felséges Istent dicsérni, hogy végül a zsandárok elegyedtek bele az Úr imáadásába.

Vadállatok áldozatai Indiában. Az utolsó három évben nem kevesebb mint 3995 emberélet esett áldozatul vadállatok támadásainak Indiában, pedig ezek csak a hatóságilag constatált esetek. A brit hatalom tartományainak lakosságát kerek 100 millió lélekre téve, minden 10.000-re jut egy állatok által megölt ember. A legtöbb szerencsétlenség (1015) kigyómarástól és tigrisek által (546) származik. Viszont e három év alatt 1481 tigris és leopárd öletett meg, míg évenként átlag 1750 kigyó pusztított el.

Agglegények veszedelme. Deadwoop Creekben, mint New-Yorkból írják, a nők sürgetésére a Countytanács azt a határozatot hozta, hogy a Countyban letelepülő legényember köteles három év lefolyása alatt megőszülni, ellenesetben kirelhetetlenül — felakasztatik. Deadwood Creekben pedig 17 megöskönyösödött agglegény élt, a kik véd- és daczszövetségre léptek, hogy semmi körülmény közt se nőszülnek. Az említett törvény életbeléptekor a tizenhét közül ötven elköltöztek, tíz megőszült, a tizenhatodik most jár jegyben és egyet — eltolonczoltak, minthogy, vonakott a törvény rendeletének eleget tenni. —

Irodalom.

Uj orvostani folyóirat. Folyó évi október havában Dr. Donáth Gyula szerkesztésében és

Grill Károly es. és kir. könyvkereskedő kiadásában „Klinikai Füzetek” című havi folyóirat indul meg, mely az orvostan fontos kérdéseit egyes összefoglaló értekezésekben, főleg a gyakorló orvos igényeihez alkalmazottan fogja tárgyalni. Hazánk legkiválóbb klinikusai és orvosbuvárai, valamint a külföldön működő jeles honfitársak közreműködése biztosítva van. Csekély ára, mely a folyóirat legszélesebb elterjedését fogja lehetségessé tenni, 12 füzetre 4 frt, 6 füzetre csak 2 frt.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyesvonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor. b) Bukarest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyesvonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől; gyorsvonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra 5 perczkor este; vegyesvonat 5 óra 50 perczkor délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról.

Brassói piaczi árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. szeptember hó 23-án.

Román papirpénz à 20 frank	8.86	vétel 8.90	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	8.80	„ 8.86	„
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	8.39	„ 8.93	„
Török lira	10.15	„ 10.20	„
Arany	5.26	„ 5.30	„
Orosz papirruble	142.—	„ 144.—	„

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társzerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössy István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 246.—1890. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alóli bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 7075./1890. sz. alatt költ végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 6279./1890. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Bontoin András javára Spudera Demeter hagyatka ellen 532 frt tőke, ennek 1887. évi október hó 15. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 80 frt 90 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 361 frt 40 kr-ra becsült ingóságok, u. m. gyapjuk, nyilvános árverés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 7233./1890. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Brassóban, Bolgárszeg, Porond-utca leendő eszközzésére 1890. évi szeptember hó 27-én délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek becsáron alól is el fognak adni; a netaláni elsőbbségi igénylők pedig felhivatalnak, miszerint jogait az említett t. cz. 111. és 112. §-ai alapján az árverés megkezdéseig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-czikk 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1890. szeptember 13.

Borsos Zsigmond,
kir. bir. végrehajtó

(294) 1—1

Szám 4486.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Brassó vármegye alvidéki járásába kebelezett Szász-Magyar-ország nagyköz-ségben megürlt jegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok. Ezen állással a természetben lakáson kívül 530 forint évi fizetés, 65 frt adókezelési illetmény, két kaszáló használat, két darab tehénnek szabad legeltetése, — valamint a magán munkálatokért szabályrendeletileg meg-sabott díjazás van összekötve.

Felhívtnak a pályázni óhajtok, hogy az 1883. évi I. törvényezikk 6. §-a értelmében felszerelt, eddigi alkalmaztatásukat, életkorukat és nyelvismeretüket ki-tüntetve, sajátkezűleg írt kérvényeiket f. évi október hó 9-én esti 6 óráig hozzá-m nyujtsák be, mert a később érkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

Földvár, 1890. szept. 18.

(298) 2—2 Pildner Ferencz,
főszolgabíró.

BIZTOS KERESÉT

egy minden körben könnyen elhelyezhető cikk forgalomba hozatala által. Hivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak jelentékeny mellékkeresetet kínál.

Ajánlatok „C. M.” jegy alatt Goldberger A. V. hirdetési irodájához Budapestre, Váci-utca 9. szám alá címezendők.

(278) 4 5

Sz. 597.—1890. k. b.

Hirdetmény.

A nagyméltóságu kereskedelemügyi m. kir. minister úr a Brassó Háromszéki helyi érdekű vasút részvénytársaság igazgatósága kérelme folytán, f. hó 5-én 54027. III. sz. alatt kelt magas rendeletével az Ó-Tohán község határára vasúti csélokra szükségelt területekre nézve, az 1881. évi XLI. t. cz. 32. §-a alapján a kisajátítási eljárás megindítását elrendelni méltóztatván, ez azzal tétetik közhírré: hogy a kisajátítási terv megállapítására tárgyalási határnapul folyó 1890. évi október hó 6-ik és esetleg következő napjainak mindig délelőtti 9 órája Ó-Tohán község házába tüzetik ki, mely határnapra az összes érdekeltek oly hozzáadással idéztet-

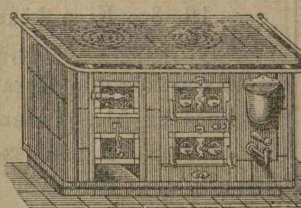
nek meg, hogy a kiküldött bizottság a kisajátítási terv megállapítása fölött akkor is érdemben fog határozni, ha az érdekeltek közül senki sem jelenik meg.

Fogaras vármegye közigazgatási bizottságának Fogarason, 1890. szeptember 13-án tartott üléséből:

Horváth Mihály,
főispán.

(300) 1—3

Az őszi idényre!

ajánlom a t. cz. közönségnek saját, minden nagyságu és legszebb minőségű takaréktűzhelyeim raktárát. Elfogadok továbbá ócska takaréktűzhelyeket és öntött fűtőket is cserében.

Figyelembe ajánlom még elektrikusi ajtózárait, melyek mindenütt alkalmazhatók, a hol házi- vagy szabványos van s azok bármely helyen alkalmazott gomb megnyomása által vagy külön kulccsal nyitogathatók.

Raktáron tartok továbbá minden electro-technikai alkatrészeket, gyári áron.

A nagyérdemű közönség szíves partfogását mély tisztelettel kéri

Widmann Alfred,

lakatosmester és takaréktűzhely-specialista.

Brassó, Vár-utca 51. (rég. 300) sz.

(286) 5—10

H I R D E T É S E K

fölvétetnek a kiadó-hivatalban.